

LBRIS

We know
books

Dr. NICOLAE S. MINOVICI

ISTORIA TATUAJELOR ÎN
ROMÂNIA

Paul Editions

CUPRINS

PARTEA I.

Capit. I. — A) Tatuajul din punctul de vedere etnic

Capit. II. — Procedurile de tatuaj

PARTEA II.

Capit. I. — B) Tatuajul din punctul de vedere Medico-
Legal

Capit. II. — Regulamente și Legislație

Capit. III. — Caracterele științifice

Capit. IV. — Modificările tatuajelor

Capit. V. — Patologia tatuajului

Capit. VI. — Tatuaje involuntare

Capit. VII. — Examenul tatuajelor la cadavre

Capit. VIII. — Consecințele medico-judiciare și regulile
de expertiză

Capit. IX. — Tatuajul la criminali

Capit. X. — Tatuajul la nebuni

Capit. XI. — Tatuajul la prostituate

Capit. XII. — Tatuajul în Lumea Mare

Capit. XIII. Cauzele tatuajului

Date statistice

Concluzii

PARTEA III

Tatuajul în secolul XX

PARTEA I

CAPITOLUL I

A) Tatuajul din punctul de vedere etnic.

1. *Definițiune și Istoric.* — Prin tatuaj înțelegem pătrunderea sub epiderm a materiilor colorante, fie vegetale, fie minerale, la adâncimi variabile, cu scopul de a produce colorații sau desene, care se mențin o vreme îndelungată, deși nu sunt mereu indelibile⁶.

Tatuajele aparțin popoarelor Oceaniei, Asiei, Africii, Americii, de unde prin contactul cu aceste popoare și, mai cu seamă prin imitare, ele au pătruns și în Europa unde le găsim astăzi răspândite mai ales în clasele de jos ale populației ca marinarii, soldații, muncitori și mai ales la condamnați, unde prin frecvența lor pare a constitui un caracter anatomico-legal specific.

Ceea ce însă e de observat la aceste popoare din celelalte continente, în mare parte sălbatice, e ușurința, după cum vom vedea, cu care ele se supun acestei operațiuni mai mult chirurgicală decât estetică și a cărei origine pare a fi în Oceania de unde găsim și etimologia cuvântului.

⁶ *indelibil* - care nu poate fi șters, care rămâne permanent.

În Italia, unde tatuajul este foarte răspândit între soldați, mai ales în regiunile Lombardia, Piemont, Sardinia, Toscana și Regatul Neapoleului, își poate avea originea sa la Celți, unul dintre popoarele vechi ale Europei care practicau asemenea obiceiuri. Dacă însă originea tatuajului la europeni o regăsim și la popoarele din celelalte continente, atunci istoria sa la aceste popoare se pierde în vechimea timpului.

Raportându-ne la etimologia cuvântului, o găsim că acesta aparține limbii polineziene, și anume de la cuvântul *tatau* sau *tatahou* (de la *ta*, desen). Deși această etimologie pare a fi indiscutabilă, totuși ea nu este admisă de D-I Dr. Clavel, care, într-o lucrare importantă asupra tatuajelor din insulele Marquise, caută să derive cuvântul „tatuaj” de la Tiki, numele unui zeu polinezian căruia i se atribuie invenția acestui obicei. Studiul tatuajului poate fi privit din două puncte de vedere: etnic și medico-legal. Vom începe mai întâi acest studiu cu caracterul său etnic. Prin acest caracter înțelegem scopurile tatuajelor, procedurile, repartizarea geografică, accidentele și complicațiile etc., insistând mai mult asupra caracterului etnic la popoarele din celelalte continente, lăsând însă pentru Europa, ca etnologia să reiasă din partea a doua a acestei lucrări, adică din studiul tatuajului medico-legal.

2. *Tatuaj în scop estetic.* — La început tatuajul a fost numai ornamental și în scop de a se face frumos omul primitiv s-a tatuat. Apoi, puțin câte puțin, mai târziu el a servit a caracteriza o clasă socială, un semn de noblețe, un indiciu de servitute, stabilind, în sfârșit, o distincție între membrii unei aceleiași familii, trib etc.

La unele popoare, tatuajul se răspândește ca ornament și se realizează prin înțepături, având în acest caz o colorație albastră sau neagră. Astfel îl întâlnim la femeile

din Polinezia, insulele Societății⁷ și Tahiti, unde prezintă o adevărată eleganță, precum și la femeile arabe, în special la maure și cabile.⁸

De obicei, aceste tatuaje sunt reprezentate prin mici zgârieturi, drepte sau curbe, de regulă paralele, care ocupă templele, obrații și bărbia. Majoritatea formelor primitive de desen le întâlnim printre tatuaje, cum ar fi linii punctate, serii de puncte, zigzaguri, stele etc.

Considerat ca ornamentație, tatuajul se găsește răspândit pe toată suprafața globului. În timpul expediției de la *Vega*, profesorul Nordenskiöld a constatat că Tchouktchii își tatuează pometele cu desene în formă de stea sau cruce, acest obicei fiind răspândit atât la bărbați, cât și la femei. Asemenea, întâlnim acest obicei și la alte popoare, de exemplu la eschimoși din Groenlanda și America Rusă⁹, unde se practică pe frunte, bărbie și obraji, la copii de ambele sexe în momentul ajungerii la pubertate.

La unele popoare, realizarea tatuajului este însoțită de ceremonii, după cum ne povestesc unii istorici, printre care istoricul chinez Ma-Touan-Lin, care a scris în secolul al XII-lea despre ceremonia ce însoțește tatuarea la tinerele fete în momentul căsătoriei, la populația insulelor Hai-Nan. Această ceremonie se desfășura doar în rândul claselor nobile.

⁷ Insulele Societății sunt un arhipelag din Polinezia Franceză, situat în Oceanul Pacific de Sud.

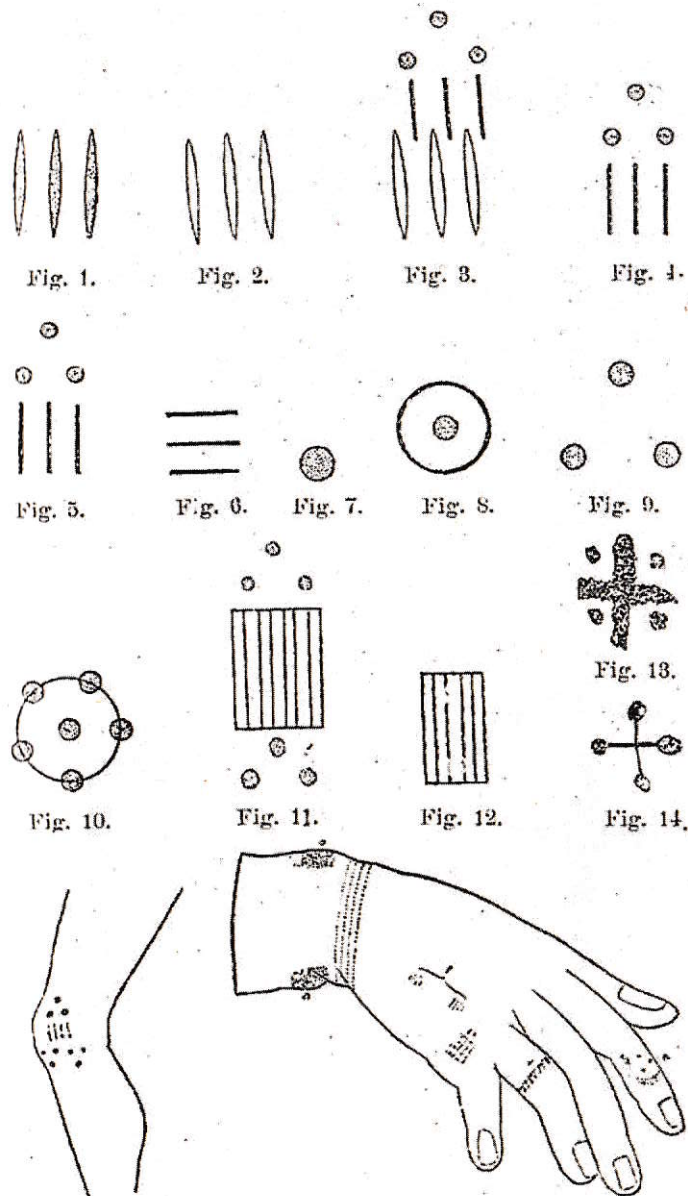
⁸ „Maure și cabile” se referă la populațiile nord-africane: maurii fiind berberii și arabi din Maroc, Algeria și Spania musulmană, iar cabilele (Kabyles) un grup berber din Munții Kabylie din nordul Algeriei, cunoscut pentru tradițiile sale, inclusiv tatuajele feminine cu rol decorativ și simbolic.

⁹ „America Rusă” se referă la teritoriile din nord-vestul Americii de Nord stăpânite de Imperiul Rus înainte de 1867, în special Alaska și insulele din jur. În 1867, aceste teritorii au fost vândute Statelor Unite. Termenul desemnează aici popoarele indigene din regiune, studiate de cercetătorii europeni în secolul XIX.

În timpul când copilul a ajuns vârsta nubilă, părinții oferă o mare sărbătoare la toți membrii familiei. Prietenele fetei aduc acele și penelul cu care încep să deseneze pe obrazul miresei diferite desene, ca flori, fluturi și insecte, foarte fin executate. Aceste desene sunt apoi gravate sau tatuate de un artist, care în majoritatea cazurilor este o femeie bătrână, iar această ceremonie se numește *Sieau-Mien*. După Raul, în insula Formosa, aceeași ceremonie precede mariajul femeilor al căror obraz este acoperit de tatuaje. Asemenea, se poate observa acest lucru la femeile din insulele Iezo și Taratai.

La eschimoși, unde tatuajul aparține exclusiv femeilor, acesta este reprezentat prin niște ornamente paralele ce se întind de la frunte până la vârful nasului; altele ocupă bărbia și obraji, adică părțile descoperite ale corpului, iar mai rar sunt făcute pe brațe și umeri. Pe pumni și pe fața dorsală a mâinilor, tatuajul capătă forma unei brățări sau a unui lanț. D-l Dr. Clavel a observat la femeile din Noua Zeelandă niște tatuaje reprezentate printr-o serie de benzi verticale și paralele, căzând perpendicular pe buze și purtând numele *Ko-Niho* („dinți falși”), simulând până la un punct corespondența cu dinții. În orice caz, tatuajul la femei este totdeauna mai fin și mai elegant ca la bărbați, chiar și atunci când este destinat doar ornamentației. La unele popoare polineziene, tatuajul acoperă jumătate din corp, lăsând cealaltă jumătate neatinsă, și constituie o ornamentație cu adevărat fantastică.

Dacă până aici tatuajul a ocupat numai o parte a corpului, servind ca ornamentație, găsim însă și popoare unde aceste tatuaje acoperă întregul corp, putând astfel fi considerate un adevărat sistem de veșminte. Așa este cazul indivizilor din Malesia (Oceania), a cărei observație a fost publicată de profesorul Virchow în 1872. De asemenea, D-l Dr.



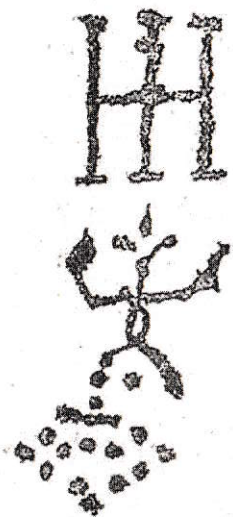


Fig. 17.



1877

Fig. 23.

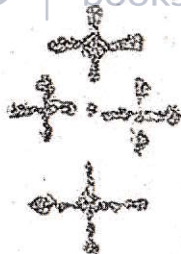


Fig. 18.



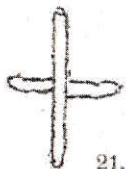
Fig. 20.



Fig. 24.



Fig. 19.



21.

1874



Fig. 22.

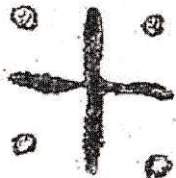
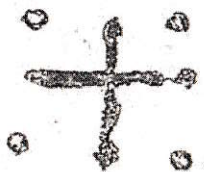


Fig. 25 și 20.

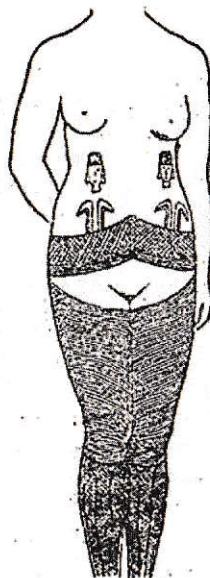


Fig. 27. Fața anterioară.

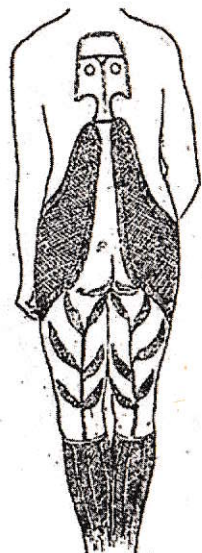


Fig. 28. Fața posterioară.



Fig. 20

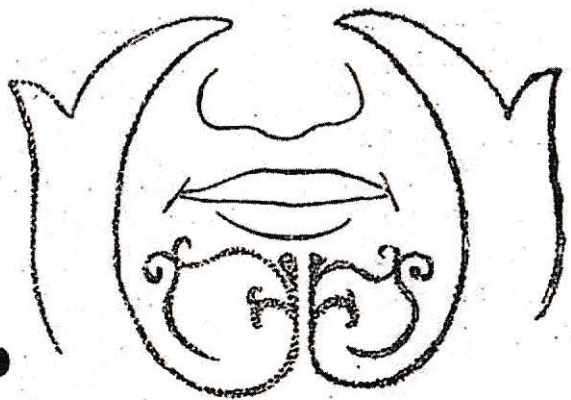


Fig. 30.

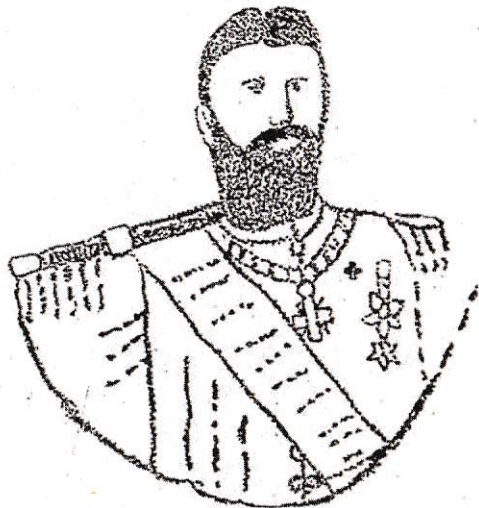


Fig. 81.



Fig. 82.

55327



Fig. 33.

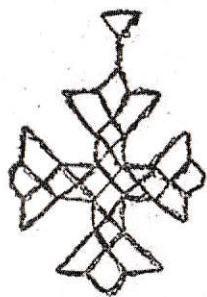


Fig. 34.

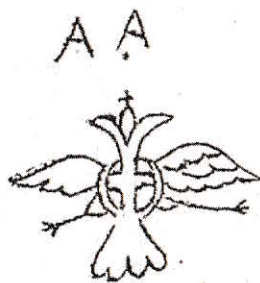


Fig. 35.

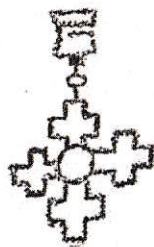


Fig. 36.



Fig. 37.



Fig. 38.